GÜN + PARTNERS
AVUKATLIK BÜROSU

TÜRKİYE'DE TELİF HAKLARI HUKUKU

ÖNEMLİ GELİŞMELER VE ÖNGÖRÜLER

GÜN + PARTNERS HAKKINDA

Büromuz, uluslararası alanda, ülkemizin önde gelen avukatlık bürolarından birisi olarak tanınmaktadır.

Merkezimiz İstanbul'da olup Ankara, İzmir ve Türkiye'nin diğer önemli ticari merkezlerindeki bürolarla işbirliği yapmaktayız.

Büromuz, temelde Türkçe ve İngilizce olarak hizmet vermekte olup, Almanca, ve Fransızca dillerinde de hukuki hizmet sağlamaktadır.

Müvekkillerimize, ilaç, tıbbi cihaz ve sağlık, enerji, inşaat ve gayrimenkul, lojistik, teknoloji, medya ve telekomünikasyon, otomotiv, hızlı tüketim ürünleri, kimyasal ve savunma sektörleri başta gelmek üzere değişik iş ve ticaret sektörlerinde hizmet vermekteyiz.

Müvekkillerimizin başarısını, kendi başarımızdan önde görürüz. Müvekkillerimizin değişen ihtiyaçlarına daha doğru ve etkin bir şekilde cevap verebilmek için onların faaliyet gösterdiği sektörlerdeki gelişmeleri yakından takip eder, bu sektörlerde sadece hukuki değil ticari bilgileri de edinerek bilgilerimizi derinleştiririz. Bu amaçlarla ulusal ve uluslararası mesleki ve ticari dernek ve kuruluşların çalışmalarına etkin olarak katılır, bilgi ve tecrübelerimizi paylaşarak katkıda bulunuruz.

Büromuz, hizmetlerini müvekkillerimizin değişen ihtiyaçlarına uygun olarak geliştirmeye ve yenilikçi, kaliteli hizmetler sunmaya kararlıdır.

Türkiye'de Telif Hakları Hukuku Alanında Önemli Gelişmeler ve Öngörüler

Türkiye'de telif hakları 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") kapsamında korunmaktadır. FSEK 1 Ocak 1952 tarihinde yürürlüğe girmiş olup, 1983, 1995, 2001, 2004 ve 2007 ve 2008 yıllarında değişikliğe uğramıştır. FSEK'te Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ("Kanun Tasarısı") da kamuoyu yorumu için 05 Mayıs 2017 tarihinde çevrimiçi olarak yayınlanmış olup, Kanun Tasarısı üzerinde çalışmalar devam etmektedir. Ancak halihazırda Kanun Tasarısı'nın yakın zamanda yürürlüğe gireceğine dair herhangi bir belirti bulunmamaktadır.

Öte yandan, Avrupa Birliği'nin dijital çağa ayak uydurma kapsamında gündeme getirdiği 2016/0280/COD sayılı Dijital Tek Pazarda Telif Hakları Direktifi ("Direktif")15 Nisan 2019 tarihinde Avrupa Konseyi tarafından onaylanarak 7 Haziran 2019 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Direktif'in Türk telif hukukuna ve Kanun Tasarısına yansımasının nasıl olacağı da bir merak konusudur.

Telif hakları, kapsamının genişliği ve farklı yaklaşımlar nedeniyle diğer Fikri Mülkiyet Haklarına göre dünya çapında en az uyumlaştırılmış alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle de ülkeler arasında benzer konularda uygulama farklılıkları bulunmaktadır.

Dünya çapında olduğu gibi ülkemizde de dijital ortamların yaygınlaşması ve televizyon formatlarının öneminin artması ile bunlarda telif haklarının nasıl korunacağı, bir fikri ürünün eş zamanlı olarak başka haklar çerçevesinde de korunması ve bu hakların ihlali durumunda doğacak tazminatın ne şekilde belirleneceği hususları telif hakkı alanında sıklıkla karşımıza çıkan tartışmalı konulardır.

Bu konular aşağıdaki başlıklar altında ele alınıp değerlendirilmektedir.

- Eser Sahibinin Mali Haklarının Devri
- İnternet Ortamında Telif Haklarının Korunması
- Yapay Zeka ve Telif Hakkı
- Adil Kullanım Hakkı
- Telif Hakkı İhlali Halinde Tazminat Sorumluluğu
- Telif Haklarının Diğer Haklar ile Kesişmesi
- Türk Hukukunda Televizyon Formatlarının Korunması

Eser Sahibinin Mali Haklarının Devri

5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") uyarınca, eser sahibi, eseri meydana getiren kişi olarak tanımlanmakta olup work made for hire ("ücret karşılığı yapılan eser") kuralı Türk hukukunda geçerli değildir. Eseri yaratan hak sahibi (sahipleri), eserin yaratılması ile birlikte eser üzerindeki mali ve manevi hakların münhasıran sahibi olmaktadır. Eser sahibinin, eser üzerindeki manevi haklarının devri mümkün olmamakla birlikte; mali haklarının (ve ayrıca manevi hakları kullanma yetkisinin) devri mümkündür. FSEK kapsamında, eser üzerindeki hakların devri konusu oldukça katı şekil şartlarına tabii olarak düzenlenmiştir. Buna göre; eser sahipliğinden doğan haklar üzerindeki tasarruf işlemlerinin eser meydana getirildikten sonra yazılı olarak yapılması ve hangi hakların hangi koşullar ile tasarrufa konu olduğunun açık bir şekilde belirtilmesi gerekmektedir.

FSEK madde 48 hükmü uyarınca henüz meydana getirilmemiş veya tamamlanmamış eserler üzerindeki hakların devrine ilişkin sözleşmeler batıl ve geçersiz sayılacaktır. Bununla birlikte FSEK'in 50. maddesi uyarınca; eser henüz yaratılmamış olsa bile; eser vücuda getirildiğinde sözleşmede belirlenen tarafa devredilebileceği yönündeki taahhütte bulunulabilir. Ancak eser haklarının devri için, eser meydana getirildikten sonra, ayrıca bir devir senedi düzenlenmesi gerekmektedir.

Bu şekil şartları sebebiyle uygulamada yaşanan sorunlar nedeniyle; Yargıtay'ın ileride meydana getirilecek eserler üzerindeki hakların devrine veya lisans verilmesine ilişkin sözleşmeleri geçeriz saymak yerine bu sözleşmeleri eser sahibinin devir yönünde taahhüdü olarak kabul ettiği gözlemlenmektedir.

Buna ilave olarak ve iki aşamalı sözleşme yapma sürecinin yarattığı güçlük nedeniyle de, ikinci aşamadaki tasarruf sözleşmesinin yapılmadığı durumlarda dahi; eğer eser taahhüt edildiği üzere meydana getirilmiş ve tamamlanmış, taraflar taahhütlerine uygun olarak diğer borçlarını ifa etmişlerse eser sahipliğinden doğan hakların da geçerli olarak devredildiğini kabul etmektedir.

Dolayısıyla, FSEK'in şekilci bakış açısının uygulama ile bir ölçüde esnetilebildiği gözlemlenmektedir. Bu kapsamda, eser sahibi, taahhüdüne rağmen, eser meydana getirildikten sonra ikinci sözleşmeyi düzenlemeyi reddederse, Yargıtay'ın anılan kararları uyarınca eğer eser sahibi üzerinde anlaşılan ödemeyi almış ve taahhütlerini tamamlamışsa ilk sözleşmenin geçersizliğinin ileri sürülemeyeceği ve eser sahibinin haklarının geçerli bir şekilde devredilmiş sayılacağı sonucuna varılabilecektir.

Ancak en emin hukuki yol, FSEK'in tarif ettiği üzere; 2 aşamalı borçlandırıcı sözleşme işlemi ve tasarruf işleminin gerçekleştirilmesi olacaktır.

İnternet Ortamında Telif Haklarının Korunması

Günümüzde telif hakları internet ortamında en çok ihlal edilen haklar arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Fikri mülkiyet haklarının çevrimiçi ortamlarda ihlali halinde, hak sahiplerinin haklarının korunması için dünyadaki pek çok ülkede yaygın olarak uygulanan ve hızlı bir yöntem olan "Uyar-Kaldır Sistemi" Türk hukukunda da benimsenmiştir.

Ülkemizde fikri haklar, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") vasıtasıyla korunmaktadır ve FSEK uyarınca bir eserin sahibinin izni olmaksızın her türlü görüntü, ses veya işaret iletimini sağlayan cihazlar aracılığıyla işlenmesi, çoğaltılması, yayımlanması veya temsili halinde eser sahipliğinden doğan haklar ihlal edilmiş olmaktadır.

Türk hukukunda çevrimiçi hak ihlalleri bakımından FSEK Ek madde-4 ile "Uyar-Kaldır Yöntemi" bir çözüm olarak benimsenmiştir. Hükme göre eser sahibinin öncelikle internet sitelerinde kullanılmak üzere ilgili veriyi üreten ve sunan içerik sağlayıcısına başvurması ve ihlâle konu içeriğin üç gün içinde kaldırılmasını talep etmesi gerekmektedir. İçerik sağlayıcı hak sahibinin taleplerine üç günlük süre içerisinde uymaz ve ihlale konu fiillerine devam ederse, eser sahibi bu kez Cumhuriyet Savcılığı'na başvuru yapabilir ve üç gün içinde internete erişimi sağlayan hizmet sağlayıcıdan ihlâle devam eden içerik sağlayıcısına verilen hizmetin durdurulmasını talep edebilir. İhlale konu fiiller durdurulduktan sonra, içerik sağlayıcısına yeniden erişim sağlanır. Bu noktada önemle ifade etmek gerekir ki "Uyar-Kaldır Yöntemi"ne başvurulmuş olması eser sahibinin maddi ve manevi tazminat haklarını kullanmasına engel teşkil etmemektedir.

Bu hükme paralel olarak, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun ("5651 sayılı Kanun") da, ihlâle konu içerikten haberdar edilmeleri halinde, bunları kaldırmakla yükümlü içerik sağlayıcıların, erişim sağlayıcıların ve toplu kullanım sağlayıcılarının sorumluluklarına ilişkin genel ilkeleri belirlemektedir. Öte yandan, 5651 sayılı Kanun'daki hükümlerin eser sahipliğinden doğan hakların (veya diğer fikri mülkiyet haklarının) ihlali halinde uygulanıp uygulanamayacağı hususu uygulamada tartışmalı olup bu konuda farklı görüşler bulunmaktadır. Zira 5651 Sayılı Kanun sayılı suç tipleri için uygulanmakta olup, henüz yargı içtihatları da bu konuda aydınlatıcı rol oynayamamaktadır. Bununla birlikte, uygulamada, hak sahipleri, özellikle mütecaviz faaliyetler hak sahibinin kişilik haklarına da halel getiriyorsa, 5651 sayılı Kanun hükümlerine de dayanmakta ve bu sayede Türk hukukunun sağladığı bu ikili korumadan geniş bir biçimde yararlanmaktadır.

Nitekim bugün Türk hukukunda FSEK ile 5651 sayılı Kanun'un birlikte değerlendirilmiş olduğu bazı Yargıtay kararları da mevcuttur.

Yukarıdakilere ek olarak, FSEK'te Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ("Kanun Tasarısı") da kamuoyu yorumu için 05 Mayıs 2017 tarihinde çevrimiçi olarak yayınlanmıştır. Kanun Tasarısı'nda FSEK Ek madde-4 yürürlükten kaldırılmış olup, içerik sağlayıcılar tarafından yapılan dijital hak ihlalleri bakımından "Uyar-Kaldır Yöntemi", 5651 sayılı Kanun ile FSEK Ek madde-4'ü uyumlaştırıldığı 77/B maddesi ile yeniden düzenlemektedir. 77/B maddesi uyarınca artık ihlal eden tarafa ihlale konu içeriğin kaldırılması için başvuruda bulunulması zorunluluk olmaktan çıkmaktadır ve hak sahibi içeriğin kaldırılması talebini doğrudan Cumhuriyet Savcısı nezdinde de yapabilmektedir. 77/B ile getirilen bu seçimlik imkân (içerik sağlayıcıya başvuruda bulunmanın isteğe bağlı olması) özünde işlemleri hızlandırmak ve hak sahibinin ihlalden doğan zararlarını en aza indirmek amacını taşımaktadır. Öte yandan, söz konusu maddenin uygulamada tartışmalar yaratacağı da düşünülmektedir. Zira Kanun Tasarısı ile amaçlanan "Uyar-Kaldır Yöntemleri"ni uyumlaştırmak olmasına rağmen, 77/B maddesinde ön görülen sürecin, 5651 sayılı Kanun'dan nispeten farklı olduğu görülmektedir.

Son olarak, belirtmek isteriz ki Avrupa Birliği'nin dijital çağa ayak uydurma kapsamında gündeme getirdiği 2016/0280/COD sayılı "Dijital Tek Pazarda Telif Hakları Direktifi"nin ("Telif Hakkı Direktifi") "Uyar-Kaldır Yöntemi" bakımından Türk telif hukukuna yansımasının nasıl olacağı da bir merak konusudur. Her ne kadar ülkemizde Kanun Tasarısı üzerinde çalışmalar sürse ve yeni düzenlemelerin de yakın zamanda yürürlüğe gireceğine dair herhangi bir belirti bulunmasa da, Telif Hakkı Direktifi Madde-17'ye (Eski Madde-13) benzer bir hükmün, Kanun Tasarısına dahil edilmesi ihtimal dahilindedir. Birçok kişi tarafından gizlilik hakkına aykırı olduğu ve oto sansüre sebebiyet verdiği gerekçesiyle eleştirilen Madde-17 çevrimiçi içerik paylaşımı sağlayan hizmet sağlayıcılarını, telif hakkı sahiplerinden alınacak lisans gibi izinlere tâbi kılmaktadır. Hak sahibinin etkin rol aldığı "Uyar-Kaldır Yöntemi"nde değişiklik olarak yorumlanan Madde-17 ile çevrimiçi içerik paylaşımı sağlayan hizmet sağlayıcılarının, örtülü bir biçimde içeriği bizzat kontrol etmesi ve ayrıca herhangi bir bildirimde bulunulmasına gerek kalmaksızın hak sahiplerinin korunması düzenlenmektedir.

Yapay Zeka ve Telif Hakkı

Yapay zeka, "dijital bilgisayar veya bilgisayar kontrollü bir robotun akıllı varlıklarla yaygın olarak ilişkili görevleri yerine getirme yeteneği" olarak tanımlanmaktadır. Teknolojinin gelişmesi ile birlikte, yapay zeka sistemleri günümüzde müzik ve sanat eserleri üretmenin yanı sıra şiir, roman, kısa hikayeler ve hukuk üzerine makaleler yazabilir hale gelmiştir. Yapay zekanın yaratıcılık ve zeka ürünü olarak kabul edilen bu eserleri üretmeye başlaması ile bu eserlerin aslında kimin tarafından oluşturulduğu, ilgili eserler üzerinde kimin hak iddia edebileceği ve bu telif hakkının nasıl ileri sürüleceği konuları tartışılmaya başlanmıştır.

Günümüzde, akademisyenler bu tartışmanın ilk adımı olarak yapay zeka tarafından üretilen eserlerin telif hakkına konu olup olamayacağını sorgulamaktadır. Aynı konuya ilişkin benzer bir tartışma ise yapay zeka ve telif hakkında kullanılan terminoloji ile ilgilidir. Örneğin bazı İngiliz akademisyenler "yapay zeka tarafından üretilen eser" terimi yerine "yapay zeka yardımıyla üretilen eser" teriminin kullanımını desteklemektedirler. Bu şekilde yapay zeka sistemleri ile üretilen eserlere ilişkin telif hakkı tartışması daraltılmaya çalışılmakta, yapay zekanın kendi başına eser yaratamayacağı ve sadece eserin oluşturulması aşamasında yardımcı bir unsur olarak kullanıldığı ileri sürülmektedir.

Doktrin bu tartışmayı bir adım daha ileri götürerek, yapay zekanın telif hakkına konu bir eser üretebileceğinin kabul edildiği bir senaryoda, mevcut telif hakkı kuralları çerçevesinde karşılaşılabilecek problemleri incelemektedir. Örneğin sorumluluk konusu sıkça tartışılan konulardan biri haline gelmiştir; zira yapay zeka tarafından üretilen bir eserin başka bir kişinin telif hakkını ihlal etmesi durumunda ihlale uğrayan taraf kimi dava etmelidir? Yapay zekanın kendisini dava ettiği takdirde yapay zeka bu tazminatı nasıl karşılayacaktır? Gerçekten de telif hakkı ihlal edilen kişinin yapay zeka aleyhine dava ikame etmesi durumunda, yapay zekanın bir mal varlığı bulunmadığından zararın tazmininde sorun yaşanacaktır. Mevcut hukuk kurallarının caydırıcılığının yapay zeka bakımından nasıl ortaya çıkacağı ise tartışılan konulardan bir diğeridir. Ayrıca yapay zekanın telif hakkı sahibi olabileceğinin kabul edildiği bir senaryoda, bu hakkını nasıl ve hangi yollarla ileri sürebileceği, yapay zekaya bir temsilci atamak gerekip gerekmeyeceği atanacaksa temsilcinin kim olacağı ve nasıl atanacağı hususları da henüz çözülebilmiş değildir.

Henüz mahkemeler yapay zeka ve telif hakkı tartışmasını aydınlatmaya yetecek nitelikte kararlarlar vermemiş olsalar da, dünya genelinde bu zamana kadar yaşanan bazı önemli gelişmelerden bahsetmekte fayda vardır. Amerika Birleşik Devletleri ve

Avustralya yargı kararlarında sadece insanların telif hakkına konu olabilecek eserleri üretebileceği ve yapay zekanın eserin üreticisi olarak kabul edilmeyeceği belirtilmişken, Çin'de bir mahkeme yapay zeka tarafından üretilen eser üzerinde telif hakkı sahibinin yapay zekanın yaratıcısı ya da kullanıcısının olamayacağını belirttikten sonra söz konusu eserin telif hakkı korumasından yararlanıp yararlanamayacağı hususunu inceleme konusu yapmış ve sonucunda söz konusu eserin telif hakkına konu olamayacak bir eser olduğu kanısına ulaşmıştır. Mahkeme her ne kadar söz konusu eser telif hakkı korumasından faydalanamayacak olsa da hem eserin oluşturuluş şekli hem de yapay zeka yaratıcısının ve kullanıcısının süreçteki katkıları dikkate alındığında mutlaka bir tür korumadan faydalanması gerekeceğini belirtmiş ancak bunun nasıl bir koruma olması gerektiğini açıklığa kavuşturamamıştır. Benzer bir dava şu an Kanada'da da görülmekte ve mahkemenin nasıl bir yorum getireceği merakla beklenmektedir. Ancak yapay zeka ve telif hakkı hakkındaki mevcut hukuk düzenlemelerinin yetersizliği ve mahkemelerin önlerine gelen davalarda mevcut hukuk kuralları ile bağlı oldukları gerçeği bu konuda yaşanan boşluğu giderebilecek nitelikte kararlar oluşturulmasının önünde engel olarak görünmektedir.

Mahkemelerde durum bu yönde seyrederken, teknolojik gelişmelere cevap verebilmek ve yaşanan bu boşluğu doldurabilmek amacıyla bazı akademisyenler mevcut telif hakkı kuralları değiştirilene kadar ücret karşılığı eser yapımı/eser sözleşmesi kurallarının uygulanması gerektiği gibi çözüm önerileri getirmektedirler.

Türkiye'de ise henüz yapay zeka ve telif hakkına ilişkin bu tartışmalı konuları ele alan bir mahkeme kararı bulunmamaktadır. Fakat bu konu dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de hukukçular tarafından sıkça tartışılan bir konu haline gelmiş ve eser sözleşmesi hükümlerinin uygulanabilirliğine ilişkin fikirler ortaya atılmıştır. Her ne kadar yapay zeka ve telif hakkının kesiştiği noktalara tam olarak açıklık getirecek belirlemelere henüz rastlanamamış olsa da yapay zeka konusunda yaşanan gelişmelerin hızı ve önemi düşünüldüğünde bu konunun önümüzdeki yıllarda da en çok tartışılan konulardan biri olmaya devam edeceği düşünülmektedir.

Adil Kullanım Hakkı

Fikri Mülkiyet hukuku temelde eser sahiplerinin yaratıcılığını ilgili eserler üzerinde kendilerine imtiyazlı haklar sağlayarak ödüllendirmekte ve sağlanan telif hakkı koruması kapsamında eserin sahibinin izni olmadıkça çoğaltılmasını, umuma iletilmesini, temsilini yahut başka şekillerde kullanımını yasaklamaktadır. Buna karşılık temelde Anglosakson hukuk düzeninde uygulama alanı bulan "Fair Use" ("Adil Kullanım") doktrini telif hakkı sahibinin izni olmaksızın, telif korumasına tabi eser üzerinde sınırlı kullanımlara imkan tanımakta, böylece eser üzerindeki hak sahipliğinden doğan haklar ile kamu yararı arasında denge kurmayı amaçlamaktadır.

Türk hukukunda, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK"), eser sahipliğinden doğan hakların sınırlandırılmasını ancak kanunda özel olarak belirtilen hallerde mümkün kılmaktadır. Gerçekten de FSEK ilgili konuyu 30-47 maddeleri arasında "Eser Üzerindeki Hakların Tahdidi" başlığı altında düzenlemektedir. Bazıları bireysel bazıları ise kamusal eylemlere ilişkin olan bu sınırlandırma hallerinin her biri kanunda açıkça tanımlanmakta ve bir kullanımın bu madde kapsamındaki hallere girmesi halinde ancak telif hakkına tecavüzden istisna sayılması söz konusu olmaktadır. Uygulama nispeten daha sık karşılaşılan FSEK madde 33'te düzenlenen "Temsil Serbestîsi" ve madde 35'te düzenlenen "İktibas Serbestîsi" bu sınırlandırma hallerine örnek olarak verilebilecektir.

Yurtdışındaki uygulamaya baktığımızda ise; Amerikan sistemi ile Kıta Avrupası sistemlerinde farklı yaklaşımlar olduğu görülmektedir. Amerikan Mahkemelerince, bir kullanımın adil olup olmadığına karar verirken, her bir davanın kendi özel koşulları dikkate alınarak Amerikan Telif Yasası 107. Bölüm altındaki kriterler uyarınca, telif hakkı ihlali olduğu ileri sürülen kullanımın amacı ve karakteri, telife konu eserin yapısı, kullanımın miktarı ve sürekliliği ve kullanımın eserin mevcut ve muhtemel pazardaki değerine etkisini içeren 4 faktörlü bir değerlendirme gerçekleştirilmektedir.

Kıta Avrupa'sı sistemlerinde ise; adil kullanım ilkesi ile birebir aynı içeriğe sahip olmasa da uluslararası metinlerde kendine yer bulmuş olan "3 Aşamalı Test" metodunun benimsenmiş olduğu görülmektedir. İlk olarak çoğaltma hakkı bakımından Bern Sözleşmesi madde 9/2'de ele alınan bu yöntem, devamında TRIPS madde 13'te diğer mali hakları da kapsayacak şekilde genişletilmiş ve bugün 2001/29/EC sayılı InfoSoc Direktifi, WIPO ve WPPT gibi pek çok belgede kendine yer bulmuştur. "3 Aşamalı Test" metodu uyarınca sınırlandırmanın belirli ve özel bir duruma ilişkin olup olmadığı, sınırlandırmanın eserin normal kullanımına engel teşkil edip etmeyeceği, sınırlandırmanın eser sahibinin yasal çıkarlarına makul olmayan düzeyde bir zarar verip vermeyeceği değerlendirilir.

TRIPS 13.madde uyarınca bu yöntem hakkın sınırlandırılacağı halin önceden belirlenmiş olmasını şart koşmakla birlikte, bu hallerin neler olacağını belirlemek bakımından üye devletlere serbesti tanımaktadır.

Adil kullanım ilkesinin günümüz dünyasında değişen ihtiyaçlara ve teknolojik gelişmelere cevap vermek bakımından yeterli esnekliği taşırken "3 Aşamalı Test" metodunun da eser sahibinin haklarının sınırlanabileceği halleri önceden belirlemek ve ancak mevzuatta sınırlı sayıda belirtilen (numerus clausus) hallerde mümkün kılmak suretiyle daha belirli ve önceden kestirilebilir bir ortam yarattığını söylemek yanlış olmayacaktır.
FSEK'teki mevcut düzenlemeler dikkate alındığında; "3 Aşamalı Test" metoduna yakın bir sistem benimsendiği, eser sahibinin eserden kaynaklı haklarına öncelik verildiği ve adil kullanım ilkesinin özelliklerini yansıtmadığı görülmektedir.

Bu hususta Türk Mahkemelerince verilen kararlarda da FSEK sistemine göre, ya eylemin belirtilen istisna haller kapsamında kalması ya da hak sahibinin ilgili kullanıma açıkça yazılı surette izin vermiş olması aranmakla birlikte; son dönem Yargıtay kararlarının karşı oy görüşlerinde tecavüzün varlığı değerlendirilirken genel ilkelerin yanı sıra Avrupa Birliği Adalet Divanı tarafından verilen kararlara atıf yapılarak, her ne kadar şimdilik kullanımın ticari etkisinin değerlendirmesi yönünde sınırlı kalmış olsa da, kullanımın adil kullanım oluşturup oluşturmayacağının da somut olayın özelliklerine göre değerlendirilmesi gerektiği belirtilmeye başlanmıştır. (Bkz. Yargıtay 19 CD E.2015/19627, K. 2018/7669; E. 2016/12740 K. 2018/7674 sayılı; E. 2015/32515 K. 2018/7675 sayılı kararları)

Yargıtay kararlarındaki bu yaklaşımın, eser kullanımına somut olayın özellikleri bakımından adil kaldığı düşünülebilecek sınırlar çerçevesinde imkan vererek, mevcut sistemi günümüz dünyasının gerekliliklerine uydurmak bakımından önemli bir adım olduğu söylenebilecektir. Bu halde adil kullanım doktrininin Türk telif hukuku bakımından en azından türevleriyle tartışılmaya başlandığı söylenebilecekken, günümüzün dijitalleşen dünyasının gereklerine uyum sağlamak bakımından faydalı bir araç olabilecek bu doktrinin önümüzdeki yıllarda daha fazla gündeme gelmesi beklenmektedir.

Telif Hakkı İhlali Halinde Tazminat Sorumluluğu

Genel olarak tüm Fikri Mülkiyet Hakları bakımından olduğu gibi, FSEK kapsamında koruma altında olan eser sahipliğinden doğan mali ve manevi hakların ihlali halinde, hak sahibinin, diğer hukuki haklarının yanı sıra, ihlal sebebiyle doğan zararının tazminini talep etme hakkı da bulunmaktadır.

FSEK madde 70, eser sahibinin mali ve manevi haklarının ihlal edilmesi halinde, talep edilebilecek tazminata ilişkin ayrı düzenlemeler yapmıştır. Buna göre, eser sahibi, manevi haklarının ihlal edilmesi halinde, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat ödenmesi talebi ile dava açabilecektir. Madde 70/1, eser sahibinin manevi haklarının ihlali halinde yalnızca manevi zarar doğabileceği ve yalnızca manevi zararın tazmini için dava açılabileceği yönünde bir izlenim yaratmaktaysa da; gerek doktrin gerekse Yargı kararları ile kabul edildiği üzere; eser sahibinin manevi haklarının ihlali halinde de, şayet maddi bir zarar söz konusu ise, yine, haksız fiil hükümlerine ilişkin genel düzenlemeler kapsamında, maddi tazminat davası da açılabilecektir.

Eser sahibinin mali haklarının ihlal edilmesi halinde, hak sahibinin, kusur, zarar ve illiyet bağı şartlarını ispat etmek koşuluyla gerek fiili olarak uğramış olduğu zararını gerekse mahrum kaldığı karın talep edebileceği konusunda şüphe bulunmamaktadır.

Öte yandan, mali hakların ihlali halinde talep edilebilecek tazminat bakımından; eser sahibinin, ayrıca manevi zarar talep etmesinin önünde de bir engel bulunmamaktadır.

Maddi ve manevi tazminat talep haklarının yanı sıra, FSEK, eser sahibine, daha avantajlı ve hatta ihlalde bulunanın kusuru olmasa dahi talep edebileceği başka alacak hakları da sağlamaktadır.

FSEK madde 68 uyarınca, eser hakkı sahibi (veya diğer hak sahipleri), eserlerin izinsiz çoğaltılması, yayılması veya bir şekilde umuma iletilmesi halinde, ihlalde bulunanlardan, hak sahibi ile söz konusu hakların kullanımına ilişkin bir sözleşme yapılması halinde ödeyecekleri bedelin en fazla üç kat fazlasını da talep etme hakkına sahiptir.

Her ne kadar uygulamada, eser sahibinin bu talep hakkı da bir tazminat talebi olarak değerlendirilmekteyse de; esasen Kanun sistematiği içerisinde bu talep bir tazminat alacağı talep hakkı olarak değil bir tecavüz ref (yöntemi olarak belirlenmiştir. Diğer bir ifade ile Kanun bu madde ile hak sahibi ile ihlalde bulunan arasında farazi bir sözleşme ilişkisi kurarak, ihlalde bulunanın bir bedel ödemesi karşılığında, ihlal fiiline hukuki nitelik vermekte ve tecavüzü de bu şekilde gidermektedir. Bunun doğal sonucu olarak da, örneğin daha önce izinsiz çoğaltılmış olan eserler, hak sahibi ile daha önce yapılmış bir sözleşme

kapsamında çoğaltılmış kopyalar gibi piyasada satılmaya devam edebilecektir. Elbette bu durum ancak hak sahibinin bu yolu tercih etmesi halinde söz konusu olacaktır. Bir önemli husus da, hak sahibinin madde 68 kapsamında düzenlenen taleplerde bulunabilmesi için; hak ihlalinde bulunanın kusurlu olması aranmamaktadır.

Öte yandan, FSEK madde 70/son hükmü uyarınca da; hakları ihlal edilen eser sahibi, maddi ve manevi tazminat talepleri dışında, tecavüz fiili sebebiyle temin edilen kârın kendisine verilmesini isteme hakkına da sahiptir. Bu hak, tazminat niteliğinde olmayıp, tazminata ek olarak istenebilecek bir taleptir. Doktrinde bu talebin hukuki niteliği, "vekâletsiz iş görme" olarak ifade edilmektedir. Hakkı ihlal edilen kimsenin temin edilen karın kendisine verilmesini talep etmesi için, ihlalde bulunan kişinin kusurlu olması şartı aranmamaktadır. Öte yandan, hakkı ihlal edilen kişinin zararı olmasa dahi, kural olarak temin edilen karın devri talep edilebilir. Bunun gibi tecavüz sonucu elde ettiği kar, tecavüze uğrayanın zararından fazla olsa, hatta zararı aşan kısım büyük tutarlara ulaşsa bile, devir talebi aynen yerine getirilecektir. Dolayısıyla, temin edilen kârın verilmesi, mali ve manevi hak ihlalinde bulunan tarafın elde ettiği yararın yanına kâr kalmasının önlenmesi için öngörülmüş bir hak olup, maddi ve manevi tazminat talebinden bağımsızdır ve bu talep zarara bağlı değildir.

Görüleceği üzere; eser sahibi, mali ve manevi hakların ihlali halinde, ihlal sebebiyle doğan zararının tazminini talep etme hakkı bulunduğu gibi tazminat taleplerine ek olarak diğer bazı talep haklarına da sahiptir. Ancak burada bütün bu taleplerin aynı anda kullanılabilmesi mümkün değildir. Nitekim FSEK de, eser sahibinin hem madde 68 hem de madde 70/3 uyarınca talepte bulunması halinde, madde 70/3 uyarınca devri talep edilen kar tutarından, 68 uyarınca talep edilen farazi sözleşme bedelinin düşüleceğini belirtmektedir.

Son olarak, Abonelik Sözleşmesinden Kaynaklanan Para Alacaklarına İlişkin Takibin Başlatılması Usulü Hakkında Kanun'un yürürlüğe girmesini takiben; eser sahipliğinden doğan hakları ihlal sebebinden kaynaklı tazminat ve/veya diğer konusu para olan davalar bakımından dava öncesi zorunlu arabuluculuk süreci zorunlu hale gelmiş olup bu türden davaların yetkili mahkemelerde ikamesinden önce zorunlu arabuluculuk sürecinin tamamlanması gerekmektedir.

Telif Haklarının Diğer Haklar ile Kesişmesi

Telif haklarının diğer fikri mülkiyet hakları ile özellikle de marka ve tasarımlarla kesişmesi Türkiye dâhil birçok yargı çevresinde sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Hakların kesişmesi, bir fikri ürünün hem telif hukuku hem de marka veya tasarım hukuku gibi diğer fikri ve sınai haklar kapsamında korunmasını ifade eder.

Türkiye'de, bir fikri ürün, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ("FSEK") kapsamında eser olarak korunabilmesi için gerekli şartları ve 6769 sayılı Sınaî Mülkiyet Kanunu ("SMK") çerçevesinde marka veya tasarım olarak korunabilmesi için gerekli şartları eş zamanlı olarak sağladığı durumda kümülatif korumadan yararlanır.

Bir fikri ürünün, telif hakları korumasından yararlanabilmesi için, sahibinin hususiyetini taşıması ve ilim ve edebiyat, musiki, güzel sanat veya sinema eseri şeklindeki dört eser kategorisinden birine girmesi gerekir. Bu şartları sağlayan bir fikri ürün, yeni ve ayırt edici olması şartıyla bir tasarım olarak da tescil edilip korunabilir ve/veya marka olabilecek ayırt edici karaktere sahip ise marka olarak da tescil edilebilir ve korunabilir.

SMK'nın 58/3 maddesinde, SMK hükümlerine göre korunan bir tasarımın, FSEK'te aranan şartları taşıması halinde FSEK uyarınca da korunacağı düzenlenmiştir.

İstanbul 4. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 2010/55 E., 2012/113 K. sayılı ve 08.05.2012 tarihli kararı, bu tür bir kümülatif korumanın bir örneğini oluşturmaktadır. Söz konusu karara konu davada, tescilli anahtarlık tasarımı sahibi, davalının kendisinin tescilli tasarımıyla hemen hemen aynı olan anahtarlıkları üretip sattığını iddia etmiş, tasarım tecavüzü ile telif hakkı ihlalinin tespitini ve maddi ve manevi tazminata hükmedilmesini talep etmiştir. Mahkeme, davacının tescilli tasarımının aynı zamanda FSEK kapsamında bir güzel sanat eseri olduğunu belirterek, davalının fiillerinin sadece tasarım hukuku kapsamında davacının tasarım haklarına tecavüz oluşturmadığı, aynı zamanda bu fiillerin, FSEK uyarınca eser sahibi olan davacının mali ve manevi haklarını da ihlal ettiği sonucuna varmıştır. 2009/191 E., 2010/258 K. sayılı ve 26.10.2010 tarihli bir kararında ise Ankara 3. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi, Disney'in tescilli marka ve telif haklarına sahip olduğu Mickey Mouse karakterinin bir terlik tasarımı üzerinde izinsiz kullanımının Disney'in telif haklarını ihlal ettiğine ve söz konusu tasarımın tasarım hukuku kapsamında tescil edilmesinin mümkün olmadığına karar vermiştir.

SMK'da, telif hakları ve markaların karşılıklı etkileşimi ile ilgili olarak da açık bir hüküm bulunmaktadır. SMK'nın 6. maddesinin 6. paragrafına göre bir marka başvurusunun

başkasına ait bir telif hakkını içermesi halinde o marka başvurusu tescil edilmez veya tescil edilmiş ise hükümsüz kılınır. Bu kapsamda, Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemeleri ile Türk Patent ve Marka Kurumu sıklıkta film, çizgi film veya karikatür karakterlerinin isim veya görselleri; kitap, dergi, film veya dizi isimleri ve logolar gibi telif haklarına konu eserleri içeren kelime veya şekil markalarını markaları hükümsüz kılmakta veya bu şekildeki marka başvurularını reddetmektedir. Örneğin, İstanbul 3. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi, 2007/98 E., 2008/114 K. sayılı ve 07.05.2008 tarihli kararında, davacı Paws Incorporated'ın Garfield ismi ve Garfield karakterinin marka ve telif haklarının sahibi olduğunu dikkate alarak davalının "GARFIELD + ŞEKİL" markasının hükümsüzlüğüne karar vermiştir. Benzer şekilde, Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 2016/11836 E., 2018/3892 K. sayılı ve 23.05.2018 tarihli kararında, davalının marka başvurusunda yer alan Aslan şeklinin davacı tarafından yaratılan orijinal bir eser olduğu ve telif hukuku kapsamında korunduğu gerekçesiyle söz konusu başvurunun davacının telif haklarını ihlal ettiğine ve davalının bu Aslan şeklini içeren marka başvurusunun tescil edilemeyeceğine ilişkin Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin kararını onamıştır.

Telif haklarının marka veya tasarımlarla kesiştiği durumlara ilişkin Türk mevzuatındaki düzenlemeler ve emsal kararlar dikkate alındığında, hak sahiplerinin FSEK ve SMK tarafından sağlanan korumadan eş zamanlı olarak faydalanabileceklerini söylemek mümkündür.

Türk Hukukunda Televizyon Formatlarının Korunması

Televizyon yapımcılığı sektöründe büyük önem taşıyan fikri çalışmaların ürünü olan program formatlarının, Türk hukuku kapsamında genel olarak hukuki niteliği belirlenmemiş olduğu gibi tam bir tanımı da bulunmamaktadır. Bununla beraber Uğur Çolak, "Televizyon Program Formatlarının Korunması" adlı eserinde program formatlarını: "Dijital iletişim de dâhil olmak üzere herhangi bir yayın biçimine konu programın birden çok sayıda bölümünden her birinin ne şekilde yapılacağını, ne şekilde cereyan edeceğini gösteren ve programın adı, akışı, programın sunucusunun konum ve tutumu stüdyo içi ve stüdyo dışı izleyicilerin konumlan ile programa katılma biçimleri, stüdyo tasarımı, kamera hareketleri, kullanılacak anahtar ifadeler ve sloganlar ile müzikler gibi tüm programın tüm karakteristik özelliklerini içeren ve sahibinin hususiyetini taşıyan çerçeve plan ya da taslaklar" şeklinde tanımlamıştır.

Her ne kadar yukarıdaki gibi kapsamlı bir format tanımına 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nda ("FSEK") ve ilgili kanunlar kapsamında yer verilmemiş olsa da, yazılı olarak tespit edilmiş bulunan program formatlarının FSEK kapsamında eser kabul edileceği gerek emsal mahkeme kararları, gerek doktrinde baskın görüş tarafından savunulmaktadır. Dolayısıyla, FSEK m. 1B(1)(a) hükmü gereği sahibinin hususiyetini taşıyan ("orijinal/özgün olma") program formatlarının, bu hususiyeti yansıtacak ölçüde tespit edilmiş olması ("somutlaşma") halinde FSEK kapsamında bir eser olarak korunacağı kabul edilmektedir.

Bununla beraber doktrinde, televizyon formatlarının FSEK'te tahdidi olarak sayılan eser türlerinden birine sokulamaması sebebiyle FSEK kapsamında koruma bahşedilemeyeceğini savunan görüşler de bulunmaktadır. Buna karşıt görüş ise program formatlarının FSEK md. 2/b.1'in "Herhangi bir şekilde dil ve yazı ile ifade olunan eserler…" hükmü gereği, program formatlarının ilim ve edebiyat eseri olarak korunabileceğini savunmaktadır.

Bu yönde Yargıtay 11. Hukuk Dairesi; 05.04.2005 tarihli 2004/6612 E., 2005/3278 K sayılı kararında: "5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 4630 sayılı yasa ile değişik 5 nci maddesine göre program yayın formatlarının da anılan yasa kapsamında eser sayılması ve korunmasının gerektiği kabul edilmelidir. Nitekim Dairemizce verilen 2000/6049-8439 ve 2004/1281-10333 sayılı ilamlarda da program formatları, anılan yasa kapsamında değerlendirilmiştir" hükmederek televizyon formatlarının da FSEK kapsamında eserlere tanınan korumalardan yararlanacağını açıkça belirtmiştir.

Benzer şekilde Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, 21.09.2004 tarihli ve 2003/12452 E., 2004/8678 K sayılı kararında; "Weakest Link" (Türkiye'de "En Zayıf Halka" çevirisiyle televizyonlarda yayınlanmıştır) adlı yabancı menşeli yarışma programı ile aynı format, içerik ve kurallarla oluşturulan "Kim Gitsin?" isimli yarışma programının, orijinal bir eser olduğu kabul edilen "Weakest Link" programının eser sahibinin haklarını ihlal ettiği yönündeki İlk Derece Mahkemesi kararını onamıştır.
Başka bir olayda İstanbul 1. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi; 29.4.2003 tarih ve 2001/1123-2003/202 sayılı kararı kapsamında, davalı "Show TV" kanalında yayınlanan yarışmanın, orijinali İtalya'da yayınlanan ve Türkiye sınırları içerisinde kullanım hakkı lisans sözleşmeleri kapsamında davacı tarafa bırakılan "2008 SMS" adlı programın formatının taklidi olduğu ve bu durumun davacıların haklarına tecavüz teşkil ettiğine hükmetmiştir.

Doktrinde televizyon formatlarının, bunlar ilim ve edebiyat eseri olarak değerlendirilemese bile, her halükarda genel hüküm niteliğindeki TTK haksız rekabet hükümlerine göre korunacağı da kabul edilmektedir.
Bu yönde İstanbul 1. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi, E. 2003/239, K. 2007/152 sayılı yayınlanmamış kararında: "…Eğer televizyon formatı kopya değilse, orijinal ise yani soyut konseptin ötesinde çok somut özgün ayrıntılar içeriyorsa, özgünlük taşıyorsa, belli bir felsefe ve atmosferi varsa fikir eseri olarak, orijinal değilse ve şartları varsa paraziter veya haksız rekabet hükümleriyle korunacağı kabul edilmektedir" ifade etmiştir.

Yukarıda sıralanan doktrinsel görüşler ve yargı kararları doğrultusunda, (i) sabitlenmiş ve (ii) orijinal olduğu tespit edilen televizyon formatlarının (iii) fikri eserler olarak FSEK hükümleri kapsamında, bu koşulları kapsamayan formatların ise TTK haksız rekabet hükümleri kapsamında korunabileceği düşünülmektedir.

ÇALIŞMA ALANI LİDERLERİ

MEHMET GÜN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Uyuşmazlık Yönetimi
Şirketler, Birleşme ve Devralmalar
İlaç, Tıbbi Cihaz ve Sağlık Hukuku

mehmet.gun@gun.av.tr

BARIŞ KALAYCI
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Ticari Suçlar ve Yolsuzlukla Mücadele

baris.kalayci@gun.av.tr

GÜLDENİZ DOĞAN ALKAN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri

guldeniz.dogan@gun.av.tr

HANDE HANÇAR
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

hande.hancer@gun.av.tr

MUTLU YILDIRIM KÖSE
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri

mutlu.kose@gun.av.tr

UĞUR AKTEKİN
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

ugur.aktekin@gun.av.tr

ZEYNEP SEDA ALHAS
ORTAK AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Taklit ve Korsanla Mücadele
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Telif Hakları

zeynep.alhas@gun.av.tr

ÇALIŞMA ALANI LİDERLERİ

BERRİN DİNÇER
YÖNETİCİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları

berrin.dincer@gun.av.tr

BARAN GÜNEY
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Taklit ve Korsanla Mücadele
Teknoloji, Medya ve Telekomünikasyon

baran.guney@gun.av.tr

DİLAN SILA KAYALICA
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Patent, Marka, Tasarım ve FM Tescilleri
Telif Hakları

dilan.aslan@gun.av.tr

İREM GİRENES YÜCESOY
KIDEMLİ AVUKAT

Fikri Mülkiyet
Markalar ve Tasarımlar
Telif Hakları

irem.girenes@gun.av.tr

TELİF HAKLARI

Fikir ve Sanat Eserleri hukukunun tüm alanlarında özellikle müzik, fotografik eserler, edebiyat, mimari ve artistik eserler, sinematografik çalışmalar, bilgisayar yazılımı ve veritabanları, televizyon program formatları ile karakter metalandırılması gibi alanlarda hizmet sunmaktayız.

Pek çok farklı endüstri sektöründe faaliyet gösteren müvekkillerimize danışmanlık, hukuk ve ceza davaları, alternatif ihtilaf çözümü konularında hizmetler sunmaktayız. Müvekkillerimizi fikri mülkiyet ve telif hakları ihtilaflarında hukuk ve ceza mahkemelerinde ve ayrıca ad hoc ve kurumsal tahkim ve arabuluculuk kurumları nezdinde sıklıkla temsil etmekteyiz.

Taklitle mücadele konusunda kamu bilinçlendirme faaliyetleri, hak sahipleri arasında birlik oluşturmak ve tavsiye etmek, ortak menfaat grupları ve benzerlerinin kurulması gibi konularda çalışmalar düzenlemekteyiz.

Telif Hakları alanındaki hizmetlerimiz, telif haklarına ilişkin çeşitli sözleşmeler, telif hakkına konu eserlerin işletmesi, lisans, temlik, kullanma ve yararlanma sözleşmeleri, idame ve geliştirme ve outsourcing (dışarıya verme) sözleşmelerinin hazırlanması ve müzakere edilmesini kapsar.

Ayrıca Türk fikri mülkiyet kanun ve düzenlemelerinin uluslararası anlaşmalarla uyumu, ulusal kanun ve düzenlemeler ile ilgili ilişkisi konularında da çeşitli çalışmalar yapmakta ve müvekkillerimize de bu alanlarda danışmanlık sunmaktayız.

Büromuz Türkiye'de telif haklarının özellikle bilgisayar yazılımı, yayın ve medya konularının gelişiminde katkıda bulunmuş ve bu alanda en gelişmiş uygulamaları ortaya koymuştur.

Bu içerikte kamuoyu ile paylaştığımız bilgi ve görüşler hukuki mütalaa veya tavsiye değildir ve bu amaçla paylaşılmamaktadır. İçerik, avukatlık veya danışmanlık hizmeti teklifi değildir. İçerikte yer alan tüm eserler ve sair fikri ve sınai mülkiyet hakkına tabii ürünler, Gün + Partners Avukatlık Bürosu'na ait olup 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ve 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu ile koruma altındadır. İçeriğin, kaynak gösterilmeksizin izinsiz kullanımı başta 5846 sayılı Fikir ve Sanat eserleri Kanunu ve sair mevzuat kapsamında hukuki ve/veya cezai yaptırımlara tabiidir.

GÜN + PARTNERS
AVUKATLIK BÜROSU

Kore Şehitleri Cad. 17
Zincirlikuyu 34394
İstanbul, Türkiye

T: + 90 (212) 354 00 00
F: + 90 (212) 274 20 95
E: gun@gun.av.tr

www.gun.av.tr